

Förslag till utökade satsningar för att åtgärda vårdköerna i sjukvården

Miljöpartiet de Gröna deltar inte i detta beslut och hänvisar istället till vår budget för hälso- och sjukvården 2008 där vi hade en ekonomisk ram som gav helt andra förutsättningar än majoritetens, en ram som innebar att vi aldrig skulle ha hamnat i den kösituation som nu råder.

Budgetramen i miljöpartiets budget var 550 miljoner större än den moderatledda majoritetens. Den innebar dels en mer verklighetsanpassad uppräknings för löne- och priskompensation, dels en verksamhetsutökning motsvarande 350 miljoner kronor, varav en stor del skulle användas i ett förändrat arbetssätt med mer av hälsofrämjande och förebyggande åtgärder.

Trots vårt större ekonomiska utrymme har vi varit tveksamma till att utlova utvidgad vårdgaranti just av det skälet som revisorerna nyligen framförde i en rapport till Hälso- och sjukvårdsnämnden. Revisorerna pekade där på faran för undanträngningseffekter av mer medicinskt prioriterade fall som en följd av den utvidgade vårdgarantin.

Man kan konstatera att det inte har gått att följa upp den utvidgade vårdgarantin och att en av orsakerna till detta är att den infördes utan att tillräckliga förberedelser hade vidtagits. Exempelvis har administrationen inte ”hunnit” eller inte prioriterat att ta fram nya broschyrer. Detta framgår klart i den revisorsrapport som behandlades vid Hälso- och sjukvårdsnämndens sammanträde 2008-04-01. Revisorerna konstaterade vidare ”om patienten får skriftlig information så är det via vårdgivaren eller via en inaktuell broschyr.”

Det är således för det första oklart om patienten över huvud taget får information om de utvidgade vårdgarantilöften på ett systematiskt sätt, för det andra kan informationen som givits ha varit felaktig. Det står vidare klart att den utvidgade vårdgarantin ej alls varit förankrad hos vårdgivarna och att den för vissa av de granskade områdena kommit i konflikt med de medicinska prioriteringar som tillämpas.

Vårdgarantipatienterna är per definition inte medicinskt prioriterade, d.v.s. vårdgarantigränserna är just satta för att garantera att även de som inte har medicinsk förtur ska få sin vård i rimlig tid. För medicinskt prioriterade fall görs andra bedömningar om högsta väntetid till behandling. Därför är det

2008-04-15

viktigt att inte ställa ut löften som innebär att vårdgarantipatienter går före medicinskt mer prioriterade patienter. Vidare är det nödvändigt att man, innan ett sådant beslut tas, förvissas sig om att det finns tillräckliga både ekonomiska och personella resurser för att man ska kunna genomföra en utlovad och utvidgad garanti också för medicinskt oprioriterade patienter. Majoriteten har inte gjort detta. Tvärtom har de sänkt skatten och inte heller förvissat sig om att det fanns kompetens och personella resurser att genomföra en utvidgad garanti.

I ljuset av de farhågor som framförts från vårdgivarna kring undanträngning av medicinskt mer prioriterade fall kan man ifrågasätta om den utvidgade vårdgarantin fyller någon annan funktion än att ha varit ett slagträ i valdebatten, ett vallöfte där ”det bästa riskerar att bli det godas fiende”. Klart är emellertid att majoriteten inte hade analyserat dessa frågor, och att de ej heller hade analyserat om grundbeställningarna motsvarade behovet innan den utvidgade garantin genomfördes.

Det vi ser i detta ärende är återigen ett exempel på hur majoriteten ”jobbar baklänges” med sina frågor. Man genomför förändringar utan att invänta analyser, utan att ta fram konsekvensbeskrivningar och utan att ha en hållbar genomförandestruktur. Det tillgänglighetsprojekt som nu har startats och som omnämns i förvaltningens yttrande till revisorerna är visserligen bra, men det kommer nu som jätten efter degen.

En fråga man kan ställa sig är hur mycken skada som redan uppstått i form av frustration och minskat förtroende mellan politiker/beställare och utförare och hur stora kostnaderna blir för detta ”baklängesarbete”.

Tyvärr är vårdgarantiområdet inte det enda där majoriteten arbetar på detta sätt, vi ser det på i stort sett samtliga områden. Man har exempelvis infört ändringar i ersättningsystem och uppdragsbeskrivningar och fattat beslut om upphandlingar utan att invänta resultaten av pågående översynsarbeten inom psykiatri och inom vårdvalet. Detta innebär att man måste korrigera allteftersom oönskade konsekvenser uppstår. Det är inte bra att behöva ändra i regelverk under pågående budgetår eller avtalsperiod. Det medför en ryckighet och det är även juridiskt högst tveksamt. Utan stabila spelregler riskerar hela den demokratiska styrningen att haverera. Miljöpartiet ser med stor oro på den bristande styrförmåga som den moderatledda majoriteten gång på gång uppvisar.